

MARCIUS TIZENÖTÖDIKE.

Szombat

33. szám.

Pest, aprilis 22. 1848.

Nem kell táblabíró politika.

April 10. kezdve e lap hetenként hatszor egy közép nagyságú iven fog megjelenni, és posta útján is megrendelhető.

Előfizetési ár:

April 10.-kétől június végeig, Budapesten, házhoz hordással 2 ft. 30 kr., vidékre postán borítékban 3 ft. 30 kr.

April 10. szeptember végeig félévre: Budapesten 5 ft. Vidékre postán borítékban 6 ft.

April 10.-étől december végeig három évnegyedre:

Budapesten házhoz hordással 6 ft. 30 kr., vidékre postán borítékban 8 ft.

Budapesten egy pengő forintjával, egy hónapra szóló előfizetést is elfogadunk.

Hirdetésektől egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 3 kr. pp. fizettetik.

Azon pillanatban, hogy lapjaink irányában néhány észrevétel leírására készülnénk, baráti kézből e következő levelet vesszük.

Polgár szerkesztő!

Itt vagyok Pesten egész terjedelemmel. Tegnapelőtt sok sürgetés után végre megnyertem az engedélyt Bécsbe visszamehetnem, de ön tudhatja, hogy én a dacz embere vagyok, hogy dicőségemnek tartom az: azértis - párthoz tartozni. És azért a helyett, hogy Bécsbe mentem volna, Pestre rándultam.

Kilépve a hajóból, mint afféle vidéki levelező, elindultam önt szállásán felkeresni. Ott azonban azt az utasítást kaptam, hogy ön ilyenkor rendesen a körben szokott lenni.

Egy barátom szivességéből mint vendég felvezettettem magamat. A kör csinos, s mióta ott a kalapot nem kell levenni, inkább club-szerű.

A mint beléptem, hatalmasan disputáltak — barricad, republica, lámpás, guillotin csak úgy járta, mintha a csáky-szalmája lett volna.

Ön, ki jól tudja, minő gyerek vagyok, képzelteti, mennyire elememben voltam. Mint szerettem volna részt venni a disputációban, de hiába, ha az embert nem ismerik, az nem megyen.

Nagy örömmel tapasztaltam, hogy ön ellen sok szó emelkedett. Mig Posonyban s Bécsben voltam, azt hittem, hogy a Marcius tizenötödike tulajdonkép nem is más mint az általános közvélemény legigénytelenebb organuma. Én féltettem önt, mert jaj azon journalnak, melly ellen senki sem szól.

Ön lapja kicsiny; eszméit csak úgy oda vetve, sebes futtában, és rögtönözött modorban terjeszti. Ön, tréfál mig ellenei a másik oldalon néhez fegyverekkel akarnak csatázni.

A fődíspuláló egy közép korú férfi volt. Nevét bár sokaktól kérdeztem, senki sem tudta megmondani. De ha látni fogom, rá ismerendek, mert arcszíne az udvariasság korlátain túl barna volt.

Ezen férfi ön elveinek nagy ellensége lehet. De az ön érdekében könyörögni fogok a mindenható zsámolya előtt, hogy a jó szerencse önnek minél több illy ellenfelet adjon.

Ezen férfi a Marcius tizenötödiket meg akarja buktatni. Ám tegye. Ha azt hiszi, hogy ezen lap a közügynek, bármiben is árt, a buktatásban csak polgári kötelességének tesz eleget. De hinné ön, hogy a férfi, s illetőleg polgártársunk, célja elérésére mellyik utat akarja választani?

Ön nevetni fog, s nekem nem fog hinni.

Azt ígérte, hogy ön ellen agitálni fog. Barátaid és ismerőseit a capacitatio útján arra bírandja, hogy ön lapjára azok közül senki elő ne fizessen.

Ah, ha önnek minden városban akadna egy ilyen jótékony ellensége! — Ön nagy erővel bírna, ön sok jeles dolgozó társat szerezhetne össze, kevés idő múlva Magyarországon a radical-párt consolidálhatná magát.

Tisztelt isméretlen. Komolyan hiszi ön azt, hogy egy lapot úgy lehet megbuktatni, ha arról sokat, s mentül szenvedélyesebbeket beszélnek? A lap akkor bukik meg, ha róla senki sem beszél.

Megfogom önnek mutatni e férfit, ha az utcán találkozunk vele. Addig is elhatároztam magamat előtte, mint ki pártunknak olly nagy szolgálatot készülni tenni, a hányszor találom az utcán mindig kalapot emelni.

De hát mi kifogások lehet ön ellen.

Ön bántja a ministeriumot. — Ön a bizodalatlanság szikrait hinti, ön ellenök rendszeres oppositiot formál.

Meglehet nem sokat értek a dologhoz, de én mindezeket ön lapjaiból kiolvasni nem tudom. Más tán jobban lát.

Önt intimidálni akarják. De felteszek önről annyit, hogy ismerendí azon tacticát mint kell tisztán radical lapot szerkeztetni, ön tudni fog úgy írni, hogy barátjai megértsék, de ellenségei egy szavába se kaphassanak bele.

Azt mondják, ön nincs megelégedve a ministeriummal. Hogy ne volna ön megelégedve. Midőn én is megnyugszom bennök pedig én önénél legalább kilenczven perczenttel radicalisabb vagyok (?)

Én magam annyira megvagyok elegendve velök, hogy példának okáért, ha a vak sors szeszélye

engem tett volna magyar királynak, én is épen őket neveztem volna ki.

Ugyan kit is mást.

Hanem azért részemről a ministeriumot egyáltalában nem tartom ollyan, ne nyulj-hozzám virágnak, mellyhez még a szó se férjen.

Vége van már azon időeknek, mellyben a hatalomnak nyibuszra volt szüksége. A nyibusz most az argumentum, mellyen a sophismáknak és elmésségeknak meg kell törniök.

A ministerium akkor erős, ha jobbról balról szüntelen a leghevesb megtámadásnak van kitéve, küzd és folytonosan győz.

A ministerium, nem táblabíróság, vagy ülnökség, nem prépostság vagy püspökség. A ministerium folytonos harc. Legelső s legutósó, legkisebb és legnagyobb szolgálja az országnak.

Bennök minden embernek szabad hibát találni. A ministerium tettei egy politicala műkiállítás, politicala drama, mellyben a darabot szintegy mint a szerepvivőket egyiránt mindenki megbíráthatja. Szabad mindenkinek a mint tesz tapsolni vagy füttyölni. Karzat földszint, páholy gondol, tesz, úgy amint nekik tetszik.

Én azon, hogy némelylek az ön lapjából ministerium elleni bizadalatlanságot olvastak ki, a szó teljes értelmében megbotrántkoztam.

A Marcius tizenötödike előttem profonddement ministeriel. Még azt is hallottam önről, hogy annak idejében guizotianus is volt.

Ön s a többi ministeri lapok között más különbséget nem látok, minthogy ön a ministerium némelylek hibáit megróva, a többi jó tulajdonságokat mintegy felteszi, mig a többiek a jó tulajdonságokat emelik ki, a hibákat pedig elhallgatják.

Azon barna férfival egy vörös tollas kalapu, hoszu magas ember disputált legtöbbit. Ugy látszik az igen jó barátja önnök.

Alig várom, hogy önt, elvbarátomat láthassam. Ön tapasztalni fogja, hogy mi ketten hamar jó barátok leszünk, s köztünk arra, hogy egymást szeressük, nem sok czeremonia szükséges.

Legyen ön ma este a körben.

Pest april 22. 1848.

[Nagy Gedeon.

Pest april 21.

A N. U. marc. 31-ik számában ezeket olvassuk:

Az emberiségnek néhány gyáva szörnyei, gyakran óriási történetekkel töltik be a világesemények lapjait. . . Illy gyáva szörnyek merészkedtek föltámadni ellenünk is! . . . s aljas lelkületük mocskáról szürkült egérint rágódnak szabad-

ságunk életerén, oda kényszerítve béketüresünket, hogy polgári vérral szegélyezzük be szabadságunk fejtő lobogóját!...

Lehetetlen hogy szívűtök el ne keseredjen; látva mint tolakodnak szemtelenül hivatlan személyek, választó falul a királyi adott szó szentsége, és a nemzet bizodalma közé!...

Mély indignációval mondjuk ki, hogy e hivatalan személyek közt vannak magyarok is... aljassabbak mint krónikánk gyászvitézéi... kik az összeomlott absolut hatalom morzsáért koldulva, nyílt lázadást ütnek a királyi trón s a nemzet sértetlen felsége ellen...

És e személyek közül akadt egy szolgálékú egyén, ki vissza nem rettenve az embertelenség s hazaárulás gyalázó bélyegétől; neve aláírásával szeretett királyunk adott szavát s érzelmeit meghamisító alleiratot küldött hozzánk.

Mi e szavakat egész terjedelmökben elfogadjuk és aláírjuk — s azt hisszük más alkalommal még többet is teendünk hozzá.

Az idézett lap itt azon férfuról szól, ki a marc. 28-dik királyi rescriptumot aláírta.

E férfi Zsedényi Eduard.

És e férfiut a magyar ministerium a Bécsben lakó minister mellé applicálja.

Már csak az a gondolat is contradictorius, hogy itt olly emberről van szó, ki magát az absolutisticus, és constitutionalisticus gépbe, mint kiegészítő részt egyiránt oda ajánlhatja.

Zsedényi nagyon illet a megbomlott gépbe, az ujba alkalmatlan, használhatlan, s az egésze nézve veszedelmes. —

Halljuk a ministerium bizonyos Pazziazi nevű egyént is, egy igen magos helyre alkalmazott.

Mi ezen embert nem ismerjük. Mint általában a sötétben lappangott többi bureaucratokat sem, de lapírói kötelességünket teljesítjük, midőn elmondjuk olvasóinknak, hogy a kinevezési hir a fővárosi mivel publicumot a legnagyobb ingereltségbe hozta.

Számosan vannak, kik kijelentették, hogy ujonnan nyert kormányhivatalaikról inkább lemondanak, mint ő vele szolgáljanak.

Minden elfogulatlan tisztában van az iránt magával, mikép minden órában villám gyorsasággal következhetnek be a távol láthatárról események, mellyek bennünket is ellenállhatatlan magokkal ragadnak. — Bár minő természetűek legyenek azok, más országokat talpon fogják találni, mert egy két hó mulva alig lesz Európában egy alkotmányos nemzet, mellynek képviselőit együtt ne találják. —

Csak mi lennénk a tétlenségben meglepettek; mert míg a ministerium legjobb akarata mellett is (és ezen akaratot felteszem) physikai lehetlenség legalább három hónap előtt nemzetgyűlést összehívni.

De ha már azon ideig törvényjavaslatok készítésével, és egyéb bár szükséges, de másodrendű intézkedésekkel kell bibelödnünk, használjuk, legalább az időt — a mennyire lehet — nagyobb érdekek előmozdítására is.

Igyekezünk — simítva a felakadásra okot szolgálható rögöket — egységet előidézni hazánk

külön ajku és vidéki lakosai közt, enyésztessek el a különböző nemzetiségek közt fenforgó bizalmatlanságot, és idegenkedést; készítsük el a népet gyakorlatára azon jogoknak, miktől a forradalom előtt mákonyszülte eltagadtatásban se lett volna még csak fogalma sem, világosítsuk fel érdekei felől, hogy ismerje valódi barátait, és bizék azokban, kik egyedül boldogítását czélozzák, végre tudassuk vele, kiknek köszönheti rabságából felszabadulását.

Ezen czélok nem elérésére, csak előmozdítására a felszabadított sajtó nem elégséges, mert a polgári jogok gyakorlóinak csak igen csekély törtészáma az, melly lapokat olvas. Más eszközökről kell tehát gondoskodnunk.

És ezen eszméből indulok ki, midőn indítványozok egy Pesten tartandó országos népünnepet.

Ürügy reá van elég. Akár mert három század óta először van független felelős kormányunk, akár mert a mult országgyűléssel örökre megszünt a történeti jogok legszarnokabbika, miszerint a nép nem volt képviselve, hol sorsáról tanácskoztak, vagy bár minő más népszerű ürügy alatt. — A névhez nem ragaszkodom, mert csak az eredményt ohajtom.

És mivel eredményt akarok, kívánám a népünnepet a Rákos mezején, és a júniusi vásár alkalmával tartatni.

A Rákoson azért, hogy a multtal véres emléke figyelmeztesse a magyart, miszerint mindig az összetartás és egyetértés hiánya döntötte vészbe hazáját, vásár alkalmával pedig azért, hogy a felérkezendő küldöttségeken kívül, az azon alkalommal Pestre felseregleni szokott ezrei a népnek meggyőződésük folytán hirdethessék szerteszét az országban, mikép Pest-Buda csak azt akarja, mi az egész haza érdekében üdvös.

Számos küldöttségek jelentették ki ugyan a már lelépett és Európában páratlan sikerrel működött forradalmi választmánynak rokonszenvüket, de nekünk számtalan küldöttségekre van szükségünk, hogy mindenki meggyőződjék azon álhitek valótlanjáról, mellyeket rozslékú fondor ellenségei a jó ügynek álnokul terjesztnek.

Végre előrebocsátva, hogy már világos, mikép az austriai császár még mindig számol az austriai adósságok nagy részének általunk elvállalására, és nem titkolja nádorunk ő fenségéhez intézett levelében, hogy a legközelebbi nemzetgyűlés által reményli czélját elérhetni, csak azért is ragaszkodom indítványomhoz, mert azon alkalommal élő szóval kívánám figyelmeztetni a népet, mi vár reá, ha nem eléggé ovatosan választja képviselőit.

És mert nem Tomalaféle népünnepet akarok szabadjon azon ohajtásomat kifejezni, miszerint a ministerium tegye magáévá ez eszmét. Elfoglaltsága nem szolgálhat okul, mert csak a rendelet jönne tőle, a rendezés Pest hatóságát illetné.

Lehet, sőt valószínű, hogy igénytelen szavaim, — mert tekintélyem vagyok, és ezek kora még most sem tűnt le, — elhangzanak, de hiszem, mikép véggépen el nem enyésznek. Nyíri Jósa

Paris april 11-én.

A Revue retrospective megkezdte közlenni a bukott kormány titkos költségei rovatában feljegyzett egyének neveit.

A híres Lamoricere is 4000 frankig áll köztök, s a nimbus, melly nevét eddig környezé, szétfoszolt.

Dumas Sándor — ki a belügyminister rovatán tetemes özvegekig áll — bár neve még közölve nincsen, lapjában megelőzőleg szabadkozik; s megmutatni akarja, miként huzhat valaki kormányi titkos fizetést, a nélkül, hogy kém és gaz lenne. Nagyba vágta a fejszét.

Az ideiglenes kormányban ezen rovatokban kétélű fegyvere van: egyikkel azokat sujtja, kik valóban fizetettek; másikkal azokat ki fizetésért folyamodtak, de elutasítottak.

Most közmegevetés, később közüldözés fogja követni mindkét osztálybelieket.

Sok magányházakban Joinville herczeg, s a párisi gróf visszajöveteléről suttognak, s ezek ülésében sokan Lamartinere számítanak. Uram bocsáss meg nekik, mert nem tudják, hogy mit cselekesznek.

A nép jelen hangulata mellett a bukott dynastia mellett lépéseket tenni annyi volna, mint a legborzasztóbb vérfürdőt készíteni el.

Olaszország.

Velenceze april 8-kán. — A nép rendkívül boldognak és elégedettnek érzi magát kivított függetlensége állásában, s csak eddigi elnyomatásának gyalázatos emléke komorítja el néha kedélyét, midőn az elbukott rendszer némely még hátramaradt szaglárát pillantja meg.

Tegnap örömnep volt. Az austriai tengerhadnak egyik olasz születésű kapitánya Ragusából hajójával együtt a velencei kikötőbe megérkezett.

Az öröm és lelkesedés határtalan volt.

April 9. — A Libero italiano című lap Albert Károly ellen egy rendkívül kemény cikket ír, őt árulónak, jeszuitának stb. nevezvén, kitől az olaszoknak őrizkedni kell.

Ez intés többeknél talált viszhangra, midőn este felé azon hir terjedt el, hogy Verona Albert által bevétellett (ez egyébiránt valótlan). — Ekkor az ujjongató nép a kávéházakba rontott, s az említett lapot mindenfelé eldobozván, azokat a szent Márk terén megégeté, a szerző nevét „Morto“ és „Abasso“ kiáltásokkal párosítván.

A mai postán Párisból a Marcius tizenötödikéhez czimezve két cikket vettünk.

Szerző azt a Reforme című lapban kiadván, egyszersmind azokat használás végett nekünk is szives volt megküldeni.

A censura el van törölve. Azonban a törvény még folyvást tiltakozólag lép fel némely eszmék ellen.

És mi mint loyalis hazafiak, térdet fejet hajtunk a törvény előtt, mert mi folyvást és minden időben szigoruan a constitutionalis téren akarunk maradni.

Mi mindent csak a törvényhozástól várunk.

Azért saját véleményünket nagy mélyen magunkba rejtve a cikket ismertetés végett csak úgy közöljük olvasóinkkal mint

documentumot, miszerint lássák minő vélemények terjesztettek rólunk a külföldön.

Utolsó cikkünkben ez állott:

„Mutassanak fel végre a magyarok is egy politikai lényt, mely a magyar nemzet már jókora időtől fogva jelentéktelen évlapjairól Europa szemébe tündököljön,“ ezt mondtam, mert reményltem, hogy Magyarország is — más elnyomott nemzetekhez hasonlóan — csak ingerült álmodalszik.

Ha az austriai monarchiának egybe kell dőlni, mint ezt kimutattuk, s Magyarország régi függetlenségét visszanyeri, milly kormányforma leendő utolsó nézve legüdvösebb?

Habozás nélkül felelünk: a köztársasági.

Ha királyt akar, választása csak egy austriai herceg, s egy magyar dynasta közt leendő; az első német érzelmű, a második a magyar dicsőség akadályos lenne.

Mindkettő elveszteni az országot.

Az aristocrazia és nemesség — bár sokat áldozott is már előjogaiból — inkább vagy kevésbé, de mindig a trónhoz vonzódik, s végtére is újra elnyomná a népet.

Magyarország még melléktartományaiival, Erdélyel és Dalmatiával (mert ez tengeri kereskedése kifejlődésére nélkülözhetlen) sem elég nagy arra, hogy mint alkotmányos monarchia megállhasson, mint köztársaság ellenben más republicanus népek segélyével is fentartatik.

Magyarország mint királyság, akaratlanul is köztársaságok elleni olly háborukba fog sodortatni, mellyek lételét igen is kockára teendik, mint köztársaság, előcsapatja lenne a nagy republicanus családnak.

Lengyelországban és Lombard-Velenczében, — mellyek magokat kétségtelenül köztársaságokká alakítandják — a magyar köztársaság hatalmas s jövődjére befolyással bíró szövetségeseiket nyerje, míg a magyar monarchia az austriai kormány alatt annyira lesúlyed, hogy egyetlen politikai mozgásra, cselekvésre sem képes, annyira elveszté lelki erejét, mikép egy bécsi forradalomra volt szüksége, hogy örökös kérelmei megújítására bátorságot nyerjen, s Pest utcáin némi jelentéktelen öszvecsoportozásokat megkísértsen.

Rövid időn egész Europa köztársasági leendő. Miért lennének hát a magyarok mindig utolsó a kerkivánata reformok elfogadásában.

Tán azt mondják: „kivételes helyzetünk kényszerít az okavodásra.“ Nem! ezen pillanatban nincsen kivételes helyzet, Lengyelország példája befogja ezt nektek bizonyítani, e mentség csak egy őseihez méltatlan nemzethez illő.

A magyarok municipális jogai úgy is tisztán democrataiak, a pastorális erények, s a népnek a szabadság iránti hő szeretete legszilárdabb alapjai a köztársaságnak.

Ezek szerint csak a köztársaság, s nem a nemesség uralkodása mentheti és erősítheti a magyar nemzetet, az aristocrazia csak saját zsebére fogna tekinteni.

A republicanus szellemü intézkedések szent szeretete természetes kapocs lesz köztünk, s testvéreink a kroatok, slavoniak, erdélyiek és dalmaták közt, s egész Europa sietni fog, megismerni s védeni egy eredeti s a szláv fajtól eltérő nemzet

kifejlődését, mely a kelet barbarai ellen a leg hatalmasabb korlát leendő.

Testvérek, ha a hon és emberiség iránti szent szeretet kebletekben él, ha készek vagytok érte élni és halni, emeljétek fel remény-könyös szemeket az égbe, használjátok az alkalmat, s üljétek meg a democratia győzelmi ünnepét.

Nyilatkoztassátok ki késelem nélkül, hogy annyi kínos csatások után, Magyarország csalékony és hazug engedélyezésekkel, mellyek ma a megrémült kormánytól kicsikartatnak, s holnap tán felforgattatnak, többé meg nem elégedhetik.

Kiáltásotok ki végezetre, hogy az óra ütött, mellyben a magyar nemzet, sorsa felett maga tud és köteles határozni.

Pest, april 22.

Polgárszerkesztő!

Rendkívül bánt engem, és sokakat, hogy a tegnapi nemtelen demonstratiokat a sajtó érdemök szerint meg nem torolta.

Illyesmit eltérni még a béke rovására sem szabad.

Azonban a mi elhalasztott, az még el nem mulasztott.

Az illy semmirevaló tényeket meg kell bélyegezni.

A mi forradalmunk tiszteletre méltó, mert a személyt és vagyont nem csak sérthetetlenül szentnek tartotta, de azt tényleg biztosította is.

Ellenben a tegnapi dűlongások megbecsztelenítik forradalmunkat.

És pedig ne gondoljátok, hogy ez valami véletlen bonyodalom. Oh nem. Ez valóságos tervszerinti gaz csín. A bukott rendszerek ellenforradalmi kísérlete a népsöpredék által. Ez azon macskaláb, mellyel a majom a gesztenyét szerezne a tűzből kikaparni.

Ezen ellenforradalom, mint már e lapokban mondtam, számtalan alakban és árnyéklatban meg fog kísértetni.

De mi ébren leszünk, és el nem mulasztjuk a macska körmére koppantani, de úgy, hogy a körmök is ott maradjanak.

Lássátok csak, minő alakot öltött most a bukott rendszer kísérlete!

Fölhasználja az osztályok legalsóbb tagjainak egymás elleni gyűlöletét.

Hol két ember össze vesz, e rendszer azonnal ott terem, s a czivakadást felekezeti érdekből eredetnek kiáltja. Ott nem egyesek veszekednek ugymond, — hanem zsidó és keresztyén. S kekor a hitfelekezetek fanaticus söpredékét egymás ellen uszítja.

Mert a bukott rendszer igen jól tudja, hogy az egységben és testvériségben legyőzhetlen erő van; ellenben ha sikerülne neki a felekezeteket összeveszíteni s véres polgárháboruba keverni: akkor könnyű szerrel ismét a nemzet nyakára ülhetendene.

Igy csinált a bukott rendszer már több mesterséges veszekedéseket, és jegyezzük meg, — mindig külön osztályok tagjai között. Így ama német szindarab kérdése által. Így most ismét egy polgár és zsidó fiu között.

És még minő aljasságra vetemül. Majd más-kor elbeszélésem. A tegnapi botrány felett min-

den becsületes embernek lelke mélyében föl kell háborodnia.

És kérdezzétek csak, hogy miért akarták a zsidót ölni ezek a vitézek: egy becsületes okkal nem képesek előállani.

Avvagy nincs-e már itt a ministerium, melly kimondá, hogy a betolakodó zsidók ki fognak utasítani, — a benszülötteknek pedig minden separatismust le kell vetkezniök, ha itt polgári minőségben akarnak létezni.

Ki bizta azon zsidófojtó hősökre, hogy az ország dolgait végezzék?

Nincs törvény? Nincs e az igazságügy egy Deák Ferencz kezében?

Ti akartok igazságot osztani? ti, kik vitézséget díjaul ott a hűsön ültök, hova czimboráitok is nem sokára jutni fognak? Majd kaptok ti igazságot.

E zsidófojtó czimboraság kétféle fajból áll.

Részint ollyanok, kik elég buták vagy semmire valók magokat megvesztegettetni, s a bukott rendszer vak eszközei gyanánt használtatni; — részint pedig rablók és tolvajok, kiknek martius 16-ika óta, midőn a nemzetország létesült, semmi keresetök nem levén, alkalmat keresnek a zavarban fosztogatni.

Ezekon kívül némelly egyesek, kik a zsidót féltett érdekből gyűlölik, s magokat illy excessusokba sodortatni elég gyöngye lelkük.

A kézműves ifjak osztályát senki meg ne becsületeltesse azzal, hogy egész testületöket ezekhez számítsa.

De minden osztálynak van alja; s kik közülök netán részt vettek e kihágásban, azok bizonyos ollyanok, kiket ök maguk sem számítanak a jobb érzelműek sorába.

Ime, mi lőn már is e botrány következménye!

Az, hogy a népgyűlések dicső jogának gyakorlata egy ministeri rendelet által korlátozva van. Azon gyakorlat, mellynek fonséges látványa a marcziusi napokban az ös görög és romai közélet fénykorát idézte vissza. E gyönyörű joggyakorlat, mellyben nem rég 30—40 ezer ember nyilatkozványa, s bennök egy nemzeté gyakorláhatását a haza sorsára. S e jog most meg van szorítva, mert vele egyesek magán vagy tisztátalan czélokra visszaélni, vagy elég könnyelműek, vagy elég rossz lelkűek voltak.

Házbérelengedést kívántok? tehát más ember tulajdonát, mellyet mi eddig szentül megőrzénk? Kapnátok meg csak ezt, akkor majd magát a házat is kívánni fognátok.

De mi nemzetörök, a hazát mind belső, mind külső megtámadások ellen védeni esküvénk. És esküvénket meg fogjuk tartani.

Figyelmeztetjük a ministerséget, hogy a bukott rendszer e kísérleteket a haza külön vidékein még számtalanszor ismételni fogja. Különösen az e végre alkalmasabb helyeken, hol t. i. a nyelv és valláskülönbségek még igen elszigetelten állanak. S hol a népet némelly szláv papok maguk ámitják és bujtogatják, s azon működnek, hogy népeink testvéri egybeolvadását, sőt még öszinte közeledésöket is lehetetlenítsék.

Ennek gátot kell vetni. Adjon nekik a ministerség egy pár rettentő példát; büntettesse meg az illy orosz bérenczet saját parochiája népe előtt jára, vagy küldje az austriai hadsereghez olasz-honba, azon hazánkiai helyett, kiket naponként visznek oda mézarszékre, mint tegnap is 300 at, ma pedig 400 magyar katonát, kik öszetett kéz-

zel kérnek bennünket az utcán, hogy szólnánk fel mellettök, s ne hagynók őket a házából kivittetni. Eléggé szól maga e keblázító tény érettek szegény áldozatra szánt magyarok.

Továbbá oly helyeken is megújulandanak a pesti féle kihágások, hol sok a szegény proletarius. Olyan részét értem ezen osztálynak, melly magát az intelligensek közé sorozza, de csupán jogczimében olyan.

Ezeknek munkát kell teremteni addig is, míg a codexek elkészülnek, s a ministeri hivatalszakok és boreauk teljesen orgánisálva lesznek. Mert a régi rendszer buktával némely osztályok úgy jártak, mint mikor egy tó vize lecsapoltatván, a halak szárazon maradnak. Vízet kell rájuk bocsátani, hogy legyen életető elemök. Munkát nekik akár honnan.

És munkát minden más osztálynak, hogy az ellen forradalmi kísérletek még a munkahiány ürügyétől is megfosztassanak.

A becsületes ember, ha fejének hasznát nem veheti — alkalom és tér hiányozván a szellemi munkára — hasznát veendi két kezének, inkább megfogván az ekeszarvát vagy a kapa nyelét, sem mint dulást kövessen el a haza boldogságán, vagy épen raboljon.

Mert a munka senkit meg nem szégyenít, míg ellenben a tunyaság és henyeség gyalázat, és büntető.

Egresi Gábor.

Németország.

Frankfurt april 13. — A tegnapi ülés a reformatusok templomában tartatott, s az austriai képviselők elfogadásán kívül, a Kasselben tapasztalt reactio s ebből indult rendtelenségek iránti intézkedések körül forgott.

Indítványoztatott, hogy Kasselbe három tagból álló küldöttség indíttassék, melly az ottani Kormányának kijelentse, hogy a szövetségi gyűlés őt a rend és béke fentartására kötelezettnek tekinti, s ha a németországi ujjaszületés nagy munkája Kasselben rendzavarás és anarchia által akadályoztattnék, a kormányt nem fogja menteni az, hogy holmi fejedelmi szeszélyeknek engedett.

Az indítvány több ellenzőkre talált, de végre is elfogadtatott; azazt pártolók véleményei azon alapsírányban egyesülvén, hogy a választmány, midőn minden alólról keletkező anarchia ellen fellépett, ép oly erélyesen fog a felülről jövő anarchia — a reactio ellen is intézkedni, s szerencsésnek vallja magát ez ösvényen legelőbb is ő királyi magossága a Kasseli választó fejedelemre bukanni. —

Genua, april 11.

Ma érkezett meg a Ponto Gottoi csata híre, s rendkívüli örömet gerjesztett.

A részletek ugyan még howályban vannak, de annyi bizonyos, hogy Albert Károly ezen csata

által a Mincio balpartjának ura lett, mi igen nagy előny.

Naponként váratik a hir azon franczia hadtest megérkezéséről, melly Nizza határainál felállított-nak mondatik, s melly Lombardiába nyomulását csak addig halasztja, míg az austriaiak egy csatát találnak nyerni. Ki légyen e sereg főparancsnoka, nem tudatik.

A milanói ideiglenes kormány egy proclamatiót bocsátott ki az ugynevezett austriai monarchiabeli különböző népekhez, foglalhatja a szabadság- és népek testvériségét lángszavakkal festi.

Csakugyan a majlandi kormány a magyar országgyűléshez is intézett egy felszólítást, a kezei özt levkő magyar katonák átvételése iránt, kik — mint a proclamatio mondja — a fogolylyá-létel által szabadultak meg a valódi szolgaságtól.

Felszólít, hogy magyar katonáink átvételére biztosok küldessenek, kik őket honunkba hozván, tőlük az austriai sergek barbar kegyetlenségeiről, s az olaszoknál tapasztalt testvéri bánásról tanubizonyosságot vehessenek.

Meddig lesznek még szavaink pusztában elhangzók!

Meddig kell még várunk hadügyminiszterünkre s magyar ezredeinkre, kik véreket egy igazságtalan ügy védelmére ontani kénytelenítettek!

Quousque tandem abutere — patientia nostra!

Épen a mint sajtó alá bocsátottuk lapunkat, érkezett meg a bécsi több mint 200 főből álló küldöttség, Mátyás király buzogányával.

H i r d e t é s e k.

Magyar Mihál

könyvárusnál Pesten megjelent és minden helybeli és vidéki hiteles könyvárusnál kapható:

A „magyar forradalom napjai“

Irta Nyári Albert

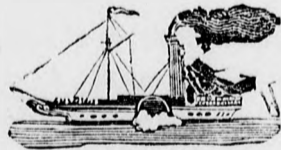
1-ső füzet Vasvári arczképével csak 20 krajczár.

Az egész munka 12 füzetben 12 csinos arczképpel jelenik meg, s előfizetés útján csak 3 ft 20 pkrba kerül. Füzetenkint véve egy-egy huszas, s az elsővel az utolsónak ára is letendő. Hetenkint egy füzet jelenik meg, s ha az egész munka kész leend, ára 6 pft-ra emeltetik.

A szöveg minden eddig megjelent illy tartalmu munkáknál bővebben és hűbben tárgyalatik. — Az arczképekből előlegesen csak Vasvárit, Bulyovszkyit, Jókait, Petőfit, Irányit, Vidácst, Táncsicst, Degrét ígérjük, de a többiek is

olyanok lesznek, kik magukat mint a forradalom kezdeményzői hősies elszántság és tények által kitüntették.

Magyar Mihál mint kiadó, az egyetemi és kalap utca sarkán 410. sz. a.

Gőzhajók járása.

Pestről Bécsbe naponkint, Győrrel kapcsolatban Indulásóra: reggeli 7 óra.

Pestről Zimonyba minden kedden, lefelé Eszéken, fölfelé Titelen át.

„ „ minden pénteken lefelé Titelen, fölfelé Eszéken át.

„ Orsovára minden vasárnap, Galacz és Konstantinápolyal kapcsolatban az oláh részen.

„ „ minden csütörtökön, Galacz és Konstantinápolyal kapcsolatban a török részen.

„ Odessába april 9 és 23-án az ugyanezen napokon Orsovába induló gőzössel.

Indulásóra: reggeli 6 óra.

Szolnokból Szegedre minden kedden és pénteken reggel.

Szegedről Szolnokba minden vasárnap és szerdán reggel.

Pesten, april 1-jén 1848.

Az első cs. kir. szab. dunagőzhajózási társaság főügynöksége.

Magyar Mihál

könyvárusnál Pesten, a Ferencziek terén 410 sz. alatt 4 pkr-on kapható:

POLITIKAI IZGATÁS.

Közli Táncsics Mihál.

Megjelenik e lap **minden nap este.** Előfizethetni e lapra Pesten a Beimel-féle nyomdában (Al-Dunator Piaristák épülete) és Emich Gusztáv könyvkereskedésében. — A vidéken a postahivataloknál. **EGYES SZÁM ÁRA 3 KR. PP.**